

ROČNÍK XXVII. DIECÉZE ČESKÉ BUDĚJOVICE

6

červen 2017

setkání

*Oslava dne dětí v CMŠ u Srdce Páně
v Českých Budějovicích.*

Dětské vikariátní poutě

DVP Sušice

DVP Písek

OBSAH

Duchovní péče v nemocnicích dostává od státu zelenou	3
Biskupství otevřelo expozici 3D modelů pro zdravotně postižené	4
Žehnání Hauswaldského pramene	4
Maturanti převzali vysvědčení z rukou otce biskupa Kročila	5
Českobudějovická diecéze se rozloučila s P. Hugo Pitlem	5
Milena Urbanová: Autistické děti do léčebny nepatří	6

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Přehlídka projektu „KDO JSME“ v letošním školním roce	7
Děti z mateřinky si povídaly o užitečnosti	7
Poutí ve Strašíně	8
Poutí píseckého vikariátu	8
Dětská vikariátní pouť na Zvonkovou	9
4 x 24 hodin v klášteře Olomouc	10

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Zažít to, že jsme milované Boží děti	11
V jednom květnovém sobotním dopoledni	11
Den otců	11

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Ženu jihočeského regionu je Daniela Werbynská Laschová	12
Mariánská pobožnost v Domě sv. Františka	13
Charita Kaplice - projekt „Klubík 2017“	13
Co nového v Domově klidného stáří v Pravětíně	13

DIECÉZNÍ CENTRUM MÁDEŽE

Animátorský kurz – Absolventi 2017	12
--	----

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Misijní pouť v Prachaticích	14
Noční misijní klubko 12.-13. 5. 2017	15
Pojďte posílit modlitby za nová povolání	15

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

O naší Práchni a medailce Panny Marie	16
Personalia	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Paulínky	18

Příští číslo
vyjde 18. 7. 2017.
Uzávěrka je 7. 7. 2017.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Spolek sv. Jana Neumanna - spolek v likvidaci v Č. Budějovicích.
Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz
Redakce: Mgr. Petra Lísková
Tisk: Protisk, České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603
ISSN 1212-8074
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Foto: Martin Myslivec, *Člověk a víra*

Duchovní péče v nemocnicích dostává od státu zelenou

Ministerstvo zdravotnictví přistoupilo k vymezení duchovní péče v nemocnicích metodickým pokynem. Duchovní služba je chápána jako dobrovolná, nezdravotní péče poskytovaná pacientům, zdravotnickým pracovníkům a návštěvníkům, která pomáhá při řešení jejich osobních, existenciálních, spirituálních a etických otázek a potřeb.

Jejím cílem a obsahem je pastorační pomoc potřebným bez rozdílů, poskytovaná empatickým přístupem s úctou k důstojnosti, respektem k osobnímu přesvědčení a porozumění pro životní situaci. Duchovní péče je chápána jako nezdravotní činnost, která nesmí narušovat poskytování zdravotní péče a úkony. Osoby působící v duchovní službě současně nebudou státními zaměstnanci.

Součinnost zdravotnických zařízení a personálu

Lůžková zdravotnická zařízení by pak měla o působení kaplana informovat všechny kliniky a oddělení, zajistit důstojné zázemí pro jeho duchovní činnost vyhrazením prostorné a přístupné místnosti s označením „Kaple“ a zřídit kancelář kaplana s obvyklým vybavením. Přicházející pacienti i návštěvníci by také měli být o pracovišti a službách kaplana srozumitelně informováni.

Zdravotnický personál by měl respektovat právo kaplanů určovat liturgický průběh bohoslužebných a pastoračních setkání, respektovat právo na zachovávání mlčenlivosti a poskytovat kaplanovi potřebnou součinnost.

Povinnosti a práva kaplana

Nově jsou dále stanoveny kvalifikační předpoklady na nemocniční kaplany. Ti musí mít dokončené teologické vzdělání v magisterském stupni, absolvovaný kurz a tři roky v pastorační službě. Pověření k činnosti obdrží od České biskupské konference a Ekumenické rady církví. Smyslem jejich činnosti je být především důvěryhodným a důvěrným partnerem pacientů, personálu a návštěvníků. S ošetřujícími pracovníky by měl spolupracovat a zachovávat mlčenlivost. Kaplan nebude mít přístup do zdravotnické dokumentace pacienta, s jeho souhlasem však může být o zdravotním stavu informován. Bude moci vstupovat do lůžkových a společenských prostor klinik a oddělení LZZ. A dle možností vést s pacientem, zdravotnickým pracovníkem či návštěvníkem rozhovor v přiměřeném soukromí. V prostorách lůžkového zařízení bude moci používat liturgické předměty a potřeby dle charakteru vykonávaných činností.

Za použití zdroje: Metodický pokyn o duchovní péči ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče poskytovatelů zdravotních služeb Ministerstva zdravotnictví ČR

M. Bína

Biskupství otevřelo expozici 3D modelů pro zdravotně postižené

České Budějovice, 18. 5. 2017: První stálá expozice haptických modelů v Jihočeském kraji chce zrakově postiženým a osobám upoutaným na invalidní vozík zpřístupnit umění prostřednictvím předmětů určených pro vnímání hmatem. Součástí 3D modelů jsou popisky děl v Braillově písmu pro nevidomé. Expozici připravilo Biskupství českobudějovické ve spolupráci s Pedagogickou fakultou JU a Centrem podpory studentů se specifickými potřebami JU.

„Naším záměrem je zpřístupnit umělecká díla lidem se zrakovým postižením a současně umožnit vidícím zážitek z hmatového vnímání výtvarného díla,“ řekl biskup Vlastimil Kročil. Převedení vizuálního objektu do výtvarného tvarosloví podle něj nevidomým odkrývá zákonitosti výtvarného jazyka a současně umožňuje vidícím možnost porovnat to, co poznají a čeho se dotýkají.

„Máme možnost společně se naučit vnímat umění odlišným způsobem, než jsme zvyklí, když vnímáme výtvarná díla výhradně zrakem,“ dodal českobudějovický biskup.

Doprovodný popis objektů odpovídá normám pro text určený slabozrakým a je upraven v Braillově písmu pro nevidomé na tabulkách z umělého dřeva. Vytvořený QR kód odkazuje na hlasový výstup a přetlumočení psaného textu do znakového jazyka pro neslyšící, čímž se rozšiřuje cílová skupina expozice. Přístup k modelům umožňuje zdravotně handicapovaným instalace na speciálních podstavcích.

V první fázi jsou zpřístupněny haptické modely tří gotických konzol z pálené hlíny. Zdobené reliéfy představují divého muže, Svatou Trojici a pelikána krmícího svá mláďata z klášterního kostela Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích. Autorkou je Veronika Boušková.

V letních měsících bude expozice rozšířena o modely maleb přenesených do reliéfu – svatého Kryštofa a Panny Marie Klasové. Autorkami jsou Tereza Ronovská a Tereza Hrabánková. S realizací dalších haptických

modelů se počítá v příštím roce.

Hmatová estetika (hapestetika) se zaměřuje na estetickou stránku hmatového vnímání u nevidomých lidí. Do popředí tak, vedle informační hodnoty hmatového vjemu, vystupuje zážitek estetický, spojený s vnímaným objektem a vnitřním světem nevidomého. Zpřístupnění běžné výstavy nevidomým spoluobčanům napomáhá jejich integraci do běžného života a přibližuje jim umění a společenský život vidící společnosti.

Text a foto Miroslav Bína

Žehnáni Hauswaldského pramene

Už po dvanácté všechny milovníky přírody pozval Václav Sklenář ze Sdružení Karla Klostermanna do šumavských Lurd, jak bývá bývalá Hauswaldská kaple nedaleko Srní nazývána. Důvodem je, že pramen zde vyvěrající pomohl v devatenáctém století několika lidem při onemocnění zraku. Stará pověst zase vypráví příběh o dvou německých ženách, které jen díky modlitbě vyvázly ze spárů medvěda. Tehdejší německé obyvatelstvo nechalo tedy na tomto místě vystavět kapli, která později nestačila a postavila se další. Obnově zdejšího místa poprvé požehnal P. Vavřinec Skýpala, v tradici pokračoval P. Tomas van Zavrel a nyní mnoho poutníků pokropil P. Jenda Kulhánek. Hojnou návštěvnost také potěšilo Volné sdružení horaždovických zpěváků a muzikantů pod taktovkou Ing. arch. Jirky Kučery a hit z muzikálu Jesus Christ Superstar „Vše psát od prvních řádků“ zpívali na konec téměř všichni. Tak zase za rok anebo v srpnu o pouť...

Jiřina Panušková

Maturanti převzali vysvědčení z rukou otce biskupa Kročila

Českobudějovická katedrála sv. Mikuláše se 26. května odpoledne stala dějištěm slavnostního ukončení studia letošních maturantů českobudějovického Biskupského gymnázia.

Přítomné absolventy, jejich rodiny a profesory gymnázia pozdravil diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil, když v krátké promluvě poděkoval za úsilí, které věnovali přípravě na další životní etapu. „Předáním maturitního vysvědčení oceňujeme vaši píli, houževnatost a citlivost, se kterou jste se zhostili studia a prokázali tak schopnost převzít odpovědnost za svůj život a další rozvoj. Nyní budete moci společnosti vrátit vklad, kterého se vám v podobě kvalitního vzdělání dostalo,“ uvedl otec biskup, který absolventům popřál prázdninový odpočinek a mnoho sil v dalším životě.

Biskupské gymnázium J. N. Neumanna a Církevní základní škola jsou zřizovány Biskupstvím českobudějovickým. Kapacita gymnázia je 720 studentů a studium je bezplatné.

M. Bína

Českobudějovická diecéze se rozloučila s P. Hugo Pitlem

Zaplňný kostel Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni patřil v sobotu 20. května zádušní liturgii za zesnulého kanovníka otce Huga Josefa Pitla. Zvláštní kondolenci, ve které vyjádřil zármutek nad jeho úmrtím, zaslal arcibiskup pražský a primas český kardinál Dominik Duka.

Otcí Hugo - vi podle něj patří velký dík „za vše, co vykonal pro církev v české zemi a za obnovu řeholního života jak v čase nsvobody, tak i v rozpuku prvních let obnovy naší církve. ... Patří mezi opravdové svědky víry neumlčené a nezlomené církve...“ napsal v dopise český primas.

Zádušní mši celebroidal českobudějovický diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil. „Chceme dnes děkovat otcí Hugovi za jeho horlivé působení v naší diecézi. Patří k těm, kdo svůj život obětovali pro Pána a jeho království,“ uvedl na jeho adresu otec biskup. Mezi zástupci veřejného života zdůraznila výjimečnou osobnost P. Huga Josefa Pitla starostka Třeboně Terezie Jenisová, když připomněla jeho životní cestu. Během ní zažil nacismus i perzekuci ze strany komunistů, kteří se ukázali jako srovnatelní. „Takový byl jeho postoj, neochvějný názor. Nesmířitelný se zločiny, jež páchal člověk na člověku, s poukazem na dobu, která měla dávat naději a vnést světlo do lidských životů... Josef Hugo Pitel - sluzebník Boží se vším všudy. Tak zůstane zachován v našich srdcích,“ řekla treboňská starostka.

K řadě kondolencí se přidali členové předsednictva Konfederace politických vězňů ČR, kteří otcí Hugovi poděkovali za práci a podporu v úsilí o zachování svobody svědomí a demokratických hodnot. Čest mu

svoji přítomností vzdali rovněž hosté ze sousedních diecézí v Rakousku a Německu. Za liturgického průvodu, v čele s otcem biskupem a doprovodu pozůstalých a věřících, byl poté uložen k poslednímu odpočinku do kněžské hrobky farnosti Třeboň na hřbitově u sv. Alžběty v Třeboni.

Miroslav Bína,

foto: Marek Novák, Člověk a víra

P. Hugo Josef Pitel O.Praem (1928-2017) byl kanovník premonstrátského řádu, prezident Diecézní charity českobudějovické diecéze a bývalý převor kláštera v Teplé. V letech 2002-2012 působil v treboňské farnosti.

20. června 2017 v 18 hod.

Modlitební společenství
z Českých Budějovic
zvou na

VEČER CHVAL
VE STUDENTSKÉM KOSTELE
SV. RODINY

Bližší informace
na e-mailu cbudejovice@cho.cz

Milena Urbanová: Autistické děti do léčebny nepatří

Se skupinou rodičů dětí s autismem založili v roce 2010 spolek Autisté jihu, který pro tyto rodiny nabízel volnočasové aktivity. Později iniciovala založení organizace Auticentrum, o. p. s., které aktuálně poskytuje sociální služby 75 klientům. Za rozvoj služeb pro děti s autismem převzala 1. června 2017 ocenění v anketě Žena českobudějovicka 2017.

Co Vás vedlo k založení spolku, který nabízí volnočasové aktivity pro autistické děti? Proč nemohou využívat běžné nabídky volnočasovek?

Na počátku byla snaha rodičů změnit tíživou situaci rodin pečujících o dítě s autismem na jihu Čech. Mnoho rodin žilo v sociální izolaci, nemohly najít vhodnou školu pro své dítě, z důvodu jeho „nestandardního“ chování jej nemohly zapojit do běžných volnočasových aktivit, na rodiče bylo okolím nahlíženo jako na neschopné své dítě vychovávat. Problematická byla i situace sourozenců dětí s autismem, pro které bylo velmi těžké pochopit, proč se jejich sourozenec chová jinak. Mnoho rodičů přišlo v důsledku náročné péče o dítě s autismem o práci, z rodiny odešel jeden z partnerů nebo následkem každodenní náročné péče bez možnosti oddechu jeden z partnerů závažně onemocněl. Děti s autismem byly dlouhodobě umísťovány do psychiatrických léčeben místo toho, aby se řešila jejich situace ve škole, v zařízení, podpořila se rodina, která neměla dostatek odborných znalostí pro péči o dítě s autismem. Rodiny pouze přežívaly v pocitech beznaděje, chyběly vhodné terapie, sociální služby, pochopení a tolerance okolí...

Postupně jste služby pro autisty profesionalizovali...

Po několika letech pořádání aktivit pro děti s autismem bylo jasné, že spolek nemůže odborně ani finančně zajistit vhodné služby a terapie pro osoby s autismem. Odborníci věnující se problematice autismu v jižních Čechách chyběli, zařízení sociálních služeb nechtěla tyto osoby z důvodu jejich neobvyklého chování přijímat do péče. Právní forma obecně prospěšné společnosti se nám v té době jevila jako nejvhodnější pro registraci sociálních služeb. Zároveň tak byla vyjasněna úloha spolku jako organizace komunitního typu podporující celé pečující rodiny, vč. sourozenců, v každodenní péči o dítě s autismem a úloha Auticentra, o.p.s. jako poskytovatele sociálních služeb, jehož základem je stabilní tým pracovníků, kteří jsou schopni odborně pokrýt široké spektrum autistických poruch.

Jak široké spektrum autistických dětí máte v péči?

Cílovou skupinou jsou klienti ve věku od 1 roku do 45 let. Služby poskytujeme celému spektru poruch od nejtěžších, kdy člověk s autismem nekomunikuje verbálně ani neverbálně,

ně, nenavazuje žádné sociální kontakty, jeho kognitivní funkce - příjem informací (vnímání) a jejich vyhodnocování jsou těžce narušeny, v důsledku čehož dochází často k velmi problémovému a nevladatelnému chování, až po osoby s Aspergerovým syndromem, které mají na první pohled méně obtíží s řečí, často mají nadprůměrnou inteligenci, avšak z důvodu poruchy autistického spektra mají potíže ve společenských vztazích, v komunikaci.

Služby jsou individuálně přizpůsobeny věku a hloubce poruchy. Naši pracovníci jsou proškoleni v metodách práce s osobami s autismem, stále se vzdělávají a hledají nové možnosti, jak těmto klientům porozumět, podpořit jejich komunikační schopnosti, rozvoj osobnosti, a pokud je to možné i jejich začlenění do společnosti. V současnosti poskytujeme sociálně aktivizační služby (volnočasové a socioterapeutické činnosti, např. nácviky sociálně komunikačních dovedností, logopedii, strukturované učení, výtvarnou a keramickou dílnu, muzikoterapii, práci s iPady, terapeutickou pracovní dílnu, pohybové aktivity) a víkendové odlehčovací pobyty.

Jakou další pomoc byste aktuálně uvítali? S čím se aktuálně potýkáte?

Aktuálně se potýkáme s úpravou zahrady u Auticentra. Zahrada má nízký plot a umožňuje nevídané návštěvy bezdomovců, kteří zde byli zvyklí přespávat. Zahradu bychom rádi přizpůsobili pro lidi s autismem, vybudovali zde hřiště, cestičky, smyslové chodníky, prostor s tekoucí vodou, osvětlení, zasadili vhodné rostliny. Venkovní prostor je pro nás zásadní, neboť mnozí lidé s autismem mají potíže pobývat delší dobu v uzavřeném prostoru; pobytem venku tak můžeme předejít jejich afektům nebo jim umožnit pohybové aktivity, které jinde z důvodu svého postižení dělat nemohou.

Jaké máty plány do budoucna?

V budoucnu bychom rádi vybudovali denní stacionář pro dospělé osoby s poruchou autistického spektra a následně celoroční pobytové zařízení. To je však závislé na získání finančních prostředků na opravu dalších dvou pavilonů, které se v objektu na Plzeňské v Českých Budějovicích nacházejí. Jelikož při přestavbě pavilonů by se jednalo řádově o desítky milionů korun, víme, že to nebude jednoduché. Chtěli bychom být příkladem „dobré praxe“, která směřuje k systémovému řešení problematiky autismu napříč všemi oblastmi (diagnostika, terapie, školství, rodina, sociální služby, zaměstnávání), a kterou lze realizovat na území jednotlivých krajů, příp. obcí.

Miroslav Bína

MALÁ POUŤ K VELKÉMU SRDCI PANNY MARIE

24. června 2017 na Klokotech

s P. Janem Böhmem,
vojenským kaplanem

15. ženijního pluku v Bechyni

16.00	modlitba Klokotských zpívaných hodin
16.00	svátost smíření v kostele
16.30	růženec
17.00	mše svatá
18.00	táborák na farní zahradě

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
Staroklokotská 1, 390 03 Tábor
tel. 381 232 584

e-mail: klokotyomi@volny.cz
www.klokoty.cz; www.oblati.cz

Přehlídka projektu „KDO JSME“ v letošním školním roce

Rok se sešel s rokem a Diecézní katechetické středisko opět pořádalo přehlídku projektu do škol, letos s názvem KDO JSME. Do projektu se přihlásilo 19 škol, ale na přehlídku do Českých Budějovic jich dorazilo pět. To proto, že tentokrát závěr ročníku probíhal buď v programu vikariátních poutí, nebo při Noci kostelů. Výhodou je, že školy, které jsou hodně vzdálené od Českých Budějovic, nemusí tak daleko jezdit, a také, že se svou farností mohou tímto navázat spolupráci.

Projekt do škol probíhal od prosince loňského roku, kdy školy od nás dostaly první pracovní list. Ten byl zaměřen na sv. Františka z Asisi. Kromě toho, že se s touto velkou osobností církve díky pracovnímu listu seznámili, mohli si žáci vyzkoušet i různé doporučené aktivity a tím zlepšovat sociální klima ve třídě. Podobně využili spolu se svým pedagogickým vedením i ostatní pracovní listy. Každý měsíc jiná křesťanská osobnost.

Základní škola Kamenice nad Lipou nám při přehlídce připomněla všechny osobnosti, protože nám sehrála krásnou scénku, ve které nechyběla sv. Bakhita, sv. Matka Tereza, sv. František ani P. Toufar.

Své vystoupení mohly školy ukázat ostatním v hudebním sále Základní umělecké školy v křížové chodbě kláštera Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí. Tam také celý den přehlídky začal. Sjelo se cca 100

děti a jejich doprovod. Všichni museli nejprve hádat postavu našeho známého světce Jana Nepomuka Neumanna, kterého skvěle zahrál jáhen Pavel Bicek. Pak už jsme sledovali vystoupení jednotlivých škol. Jednotlivá vystoupení byla opravdu velmi pečlivě připravena a všichni účinkující byli skvělí. Moc se jim scénky povedly a pokaždé byly odměněny velkým aplausem. V 11 hodin jsme se přesunuli

do kostela, kde nám Divadlo Studna zahrálo jako odměnu pohádku o princovi Jaromilovi.

Na závěr jsme školám předali odměny, diplomy a paní učitelkám květiny, protože práce na Projektu do škol je práce navíc k jejich ostatním povinnostem a my jsme velmi rádi, že si ještě najdou čas a chuť děti vést k hlubším hodnotám a křesťanským základům naší společnosti. DKS

Děti z mateřinky si povídaly o užitečnosti

Do školky chodíme, abychom poznali další děti kolem sebe, naučili se společně pracovat a komunikovat. Vše, co se učíme, učíme se proto, abychom byli pro ostatní užiteční...

Téma provázelo páteční odpolední setkání dětí a rodičů v Církevní mateřské školce Lipenská v Českých Budějovicích.

Povídání se zúčastnil také generální vikář českobudějovické diecéze Mons. David Henzl, který mezi děti zavítal a pozdravil je v rámci programu plného her, divadelních a hudebních

vystoupení dětí. Setkání rodičů a dětí připravila Církevní mateřská školka Lipenská v Českých Budějovicích.

V mateřské škole jsou v současné době 4 třídy smíšeného věku (3-7 let). Do tříd jsou integrovány děti se speciálními potřebami a se zdravotním a tělesným postižením. M. Bína

Pouť vikariátu Sušice-Nepomuk ve Strašíně

V sobotu 13. května 2017, na svátek Panny Marie Fatimské, vyrazili poutníci našeho vikariátu na krásné šumavské poutní místo Strašín. Putovali jsme pěšky rozkvetlou májovou krajinou z nedalekého Pohorka, kde na děti u kapličky na návsi čekal milý oslík.

Poutníky vedl pod korouhví Panny Marie místní duchovní správce P. Petr Koutský. U skály v kopci před strašinským kostelem nás pak uvítal anděl a připomněl nám, že na toto místo přicházeli za Pannou Marií řady poutníků před námi, stejně jako my dnes. Všechny děti dostaly poutní karu s modlitbou Zdrávas, Maria s výzvou, aby se tuto modlitbu spolu s rodiči každý den modlily.

V kostele, kde se již modlil růženec, byli připraveni sušičtí kapucíni k svátosti smíření. Slavnostní mši sv. celebroul náš vikář P. Marek Donnerstag spolu s dalšími 5 kněžími vikariátu. Dvě stě rodičů s dětmi a další poutníci zcela zaplnili kostel ve Strašíně. K chvále Boží a cti Panny Marie zněly písně za doprovodu hudební skupiny z Horaždovic.

Po mši sv. děti s ženami tančily biblické tance před kostelem. Polední modlitba nás pozvala na farní dvůr, kde bylo pro velké i malé poutníky připraveno pohoštění: párky, výborný guláš a točená limonáda.

Odpoledne putovaly děti s rodiči po čtyřech stanovištích spojených s životem Panny Marie: Na prvním Školské sestry de N. D. připomněly modlitbu růžence. Druhé bylo věnováno Mariině pomoci Alžbětě a mládež ze

Fotografie z vikariátní pouti najdete na <http://www.farnostsusice.cz>

učila děti první pomoc. Na dalším pan farář rodičům a dětem vyprávěl o Panně Marii Strašinské s osobním svědectvím a všichni se naučili mariánskou píseň. Čtvrté stanoviště nás seznámilo s mariánskými poutními místy ve světě i v naší diecézi a každé z dětí namalovalo svůj portrét na veliký obraz Panny Marie Strašinské, který jsme pak umístili v kostele. Pro ostatní poutníky měl pan vikář na faře připraveno vyprávění s promítáním o Fatimě. Závěr pouti patřil opět Panně Marii, kterou jsme pozdravili zpěvem loretánských litaní. Po požehnání čekaly na děti krásné perníčky

od školských sester a na nedalekém hřišti letecká show P. Václava Saláka.

Chtěli bychom poděkovat místnímu duchovnímu správci P. Petru Koutskému za jeho láskyplné přijetí, panu vikáři a všem kněžím, katechetkám a katechetům, školským sestřám z Horaždovic i bratrům kapucínům ze Sušice a všem, kteří hráli, zpívali, tančili, vytvářeli program, pekli, stavěli, bourali a uklízeli, zvláště pak těm, kteří se za zdar vikariátní pouti modlili. Díky všem rodinám s dětmi, které přijaly pozvání. Díky Bohu a Panně Marii.

Katecheté Vojtěch a Šárka Šmidlovi

Pouť píseckého vikariátu

V sobotu 13. května byl v portugalské Fatimě velký svátek. K 100. výročí zjevení Panny Marie zde byl na návštěvě papež František. My jsme nemohli sledovat přenos v televizi ani jsme tam nemohli jet jako přímí účastníci. Přesto jsme ten den prožili velmi pěkně při setkání dětí a rodičů na vikariátní pouti, kterou jsme začali mší svatou v krásně opraveném a útulném kostelíku Navštívení Panny Marie v Klukách u Písku za přítomnosti pana vikáře a 3 kněží.

Téma poutě bylo samozřejmě sté výročí fatimského zjevení. A když pouť, tak POUŤ, protože děti opravdu putovaly – 5 km do vedlejší vesnice Záhoří. Celou cestu se střídaly v nesení sochy Panny Marie Fatimské na nosítkách.

Po cestě je čekala tři zastavení. Na prvním se dozvěděly něco o nejznámějších mariánských zjeveních v naší republice a na různých místech světa. Další stanoviště bylo o Portugalsku. Tam se všichni také dozvěděli o korko-

Pokračování na 9. straně.

Pokračování z 8. strany.

vých dubech nebo jak se portugalsky řekne třeba ahoj, děkuji, prosím nebo i modlitba Zdravas Maria. Jména tří pasáček pak hledali po písmenech napsaných na korkových špuntech. Na třetím stanovišti si děti procvičily různě žencová tajemství, správně je radíc za sebou, vyřazovaly to, co tam nepatřilo, nebo přiřazovaly správný obrázek k textu.

Když poutníci malí i velcí doputovali na farní zahradu v Záhoří, začala prezentace Policie České republiky. Představení jejich práce bylo velmi zajímavé a poučné nejen pro děti, ale i dospělé. Viděli jsme, jak policejní psi pomáhají při dopadení zločince nebo podezřelého člověka, jak pes vyhledá drogy a dokonce si někteří chlapci mohli vyzkoušet na vlastní kůži, jak se pes zakousne do zkušební rukávce. Dospělým se bude hodit informace

o policejním autě, který má radar na měření rychlosti a jak se s takovým vozem zasahuje a také se do něj podívat. Děcka si mohly vzít do ruky štít, zkusit helmu a dospělí zase brýle, které simulovaly alkohol v krvi. Celým programem provázela velmi příjemně a profesionálně mluvčí strakonické policie.

Během předvádění policejní práce, jsme se mohli obcerstvovat skvělým pečivem od místních farnic. Tamní farní zahrada je k podobným setkáním krásně přizpůsobena.

Na závěr naší vikariátní poutě všichni dostali novokněžské požehnání od P. Rudolfa Huška. Nesměl chybět ani poutní dárek a to byla letos portugalská vlaječka, něco sladkého, obrázek Panny Marie Fatimské s pasáčky a Duha.

A pak jsme spokojeni odjížděli do svých domovů. Bohu díky za tento požehnaný den!

*Helena Hochmutová,
Ludmila Lacinová*

Dětská vikariátní pouť na Zvonkovou

„Anděl z Dachau“ bylo téma letošní dětské vikariátní pouti, při které se v sobotu 3. června sešly děti ve Zvonkově na českokrumlovsku. Dozvěděly se na ní nejenom důvod přezdívkou P. Engelmar Unzeitiga, ale přiblížila se jim celá osobnost tohoto člověka, který byl vloni prohlášen za blahoslaveného.

Sobotní ráno, prosluněné hřejivými paprsky, slibovalo prožít výjimečný den. Už nádherná jízda trajektem přes Lipenské jezero směrem ke Zvonkové děti doslova nadchla. Po několika kilometrech je na druhém břehu přivítal krásně opravený kostel sv. Jana Nepomuckého a bl. P. Engelmara.

Pouť byla zahájena mší sv. za účasti kněží P. Jana Špačka, Pavla Šimáka a Františka

Žáka a jáhna Vojtěcha Talíře. Ještě před ní děti shlédly velmi poutavé divadlo o sv. Františkovi v podání dětí ze ZŠ Křemže a Holubova pod vedením katechety Helenky Čížkové. Mši sv. doprovázeli mladí hudebníci z farnosti P. Šimáka. Kostelík byl celý zaplněný usměvavými tvářemi poutníků z řad dospělých, ale především dětí (celkem více než 100 účastníků).

Ohledně po skončení mše svaté přečetla katecheta Jiřina Balková úvodní slovo pro začátek hry, kterou připravily Milosrdné sestry sv. Kříže z Kájova. V listě se mimo jiné děti doslechly, že v kostele ve Zvonkově sloužil v době 2. světové války P. Engelmar Unzeitig. Byl německé národnosti, ale nesouhlasil

s tím, že Němci začali válku, aby dobyli celý svět. P. Engelmar se nebál mluvit o tom, co špatného se ve válce děje a že nikdo nemá právo zabít Židy jen proto, že jsou to Židé. Nebyl ve Zvonkově ještě ani dva roky a některým lidem se jeho pravdivost nelíbila. Začali proti němu vymýšlet, jak by mu ublížili. Jeden místní tajný agent ho udal na Gestapo a P. Engelmar byl 21. dubna 1941 zatčen. Po několika týdnech vězení v Linci byl 3. června 1941 třicetiletý P. Unzeitig poslán do koncentračního tábora Dachau.

P. Engelmar byl i v tomto krutém táboře velmi statečný. Nebál se pomáhat všem, kdo na tom byli ještě hůře než on, i když mu za to hrozily velké a těžké tresty. Asi tři roky takto sloužil všem, kteří byli v koncentračním táboře trápeni. Krátce před koncem války v táboře Dachau vypukla epidemie skvrnitého tyfu. Ke službě nemocným se přihlásil P. Engelmar. Věděl, že je v nebezpečí života, ale přesto chtěl k nemocným jít. Zpovídal je, aby zemřeli bez hřichu a mohli dojít spásy. Podával jim svaté přijímání a uděloval jim svátost nemocných, ošetřoval je a přikrýval. Dobré slovo, které k nim mluvil o Bohu, bylo pro ně velkou útěchou. Mnozí o něm říkali, že je to anděl z Dachau. Jednoho dne se ale nakazil i on a za několik dnů zemřel. Bylo to 2. března 1945, den po jeho 34. narozeninách. Než zemřel, ještě stačil napsat dopis svojí sestře, v němž píše: „Nic nám nedokáže vzít klidnou jistotu, že my všichni se cítíme v bezpečí Boží dlaně, jak o tom hovoří sv. Pavel: ‚Ať už žijeme, či jdeme na smrt, patříme Pánu!‘ Veškeré naše konání, veškerá naše vůle i možnosti, co jiného je to, než Jeho Milost, která nás nese

Pokračování na 10. straně.

Pokračování z 9. strany.

a vede. Jeho všemohoucí milost nám pomáhá překonávat těžkosti... Sám Spasitel trpí v nás a s námi zápasí pln i naší dobré vůle o vítězný triumf své Milosti. Tak můžeme i my množit Jeho chválu a čest, jen když nebudeme klást překážky Jeho Milostivé vůli a když se Jí dokážeme beze zbytku odevzdat...“

Boží láska, o které dál P. Engelmar píše, provázela také naše poutníky po celý zbytek toho krásného dne. Vedla je po trase vyznačené pro naučně zábavnou hru o tomto vzácném člověku, ze které si děti odnesly úsměvné zážitky i téma k hlubšímu zapamatování.

Rozjížděli jsme se obohaceni poznáním o tak krásný příklad vzácného a zatím ještě málo známého světce z našeho vikariátu – P. Engelmara Unzeitiga, anděla z Dachau.

Štěpánka Talířová

4 x 24 hodin v klášteře Olomouc

Od čtvrtka 4. května do pondělí 8. května 2017 vyrazilo dvacet dva starších žáků náboženství z vikariátu Sušice-Nepomuk spolu s katechety manžely Šmídlovými na duchovní soustředění a pouť do Olomouce.

Zázemí jsme našli v kapucínském klášteře, kde se nás ujali bratři Dominik a František. Každý den jsme společně slavili mši sv. a modlili se s bratry denní modlitbu církve.

V pátek dopoledne nás čekala prohlídka Olomouce. Navštívili jsme kostel sv. Michala s nádhernými varhanami a zvonicí. Zastavili jsem se u kaple sv. Jana Sarkandera a vyslechli jeho příběh. Ve studentském kostele Panny Marie Sněžné, který má nejlepší akustiku, jsme pozdravili Pannu Marii velikonočním zpěvem Vesel se nebes Královno. Prohlédli jsme si ka-

tedrálu sv. Václava s výkladem. Nakonec jsme vystoupali na věž kostela sv. Mořice, odkud byl nádherný výhled na celou Olomouc. Odpoledne jsme navštívili Pevnost poznání s interaktivním muzeem, kde si bylo možné vyzkoušet nejrůznější pokusy. V planetáriu jsme žasli nad nádhrou a velikostí vesmíru.

Sobota byla ve znamení setkání se sestrami klariskami-kapucínkami, za kterými jsme vyjeli do Šternberka. Při besedě si sestry svojí radostností děti doslova získaly. A ty se jich bez obav vyptávaly a dozvídaly se tajemství Božího volání k zasvěcenému životu. V klášterním kostele jsme se pak připojili k polední modlitbě sester. Odpoledne nás čekal rytířský turnaj, hry a společné posezení s bratry kapucíny na klášterní zahradě v Olomouci.

V neděli jsme putovali na Svatý Kopeček, kde jsme slavili mši sv. a měli příležitost k svatě zpovědi. Navštívili jsme poutní muzeum a po obědě jsme odpoledne strávili v ZOO.

Pondělí bylo ve znamení loučení a návratu domů. Během dlouhé cesty vlakem jsme ještě hráli hry a vyprávěli si o všem, co jsme mohli prožít. Díky patří našemu panu vikáři P. Markovi Donnerstagovi i dalším kněžím vikariátu za podporu celé akce, bratřím kapucínům a sestram kapucínkám za přijetí a otevřená srdce i všem, kteří se za nás modlili. Díky všem děvčatům a chlapcům za jejich dobré chování a přátelského ducha. Díky Pánu Bohu, jehož přítomnost byla více než patrná.

Fotografie najdete na <http://www.farnostsusice.cz> *katecheté Šárka a Vojtěch Šmídlovi*

Zažít to, že jsme milované Boží děti

Je-li člověk dospělý, těžko se může vrátit do dětských střevíčků. Má své úkoly, očekává se od něj ‚ten pravý‘ výkon, je zde pokušení moci, boj o pozici, každodenní úsilí o směřování vlastní rodiny, její zajištění i realizace vlastních představ, jak má vypadat život? Ani snaha vyrovnat se ostatním okolo nám není cizí. Dát si čas a zažít, že jsme milované děti Boží, to mohli dospělí při duchovní obnově v době velikonoční. A ani děti nepřišly s takovou zkušeností zkrátka. Dostalo se jim opravdového hýčkáání, jak jinak než od jejich rodičů; od nich vede totiž cesta k pravé zkušenosti s Bohem. Jedna z účastnic vám to nyní vyličí...

V rámci letošního týdne pro rodinu se uskutečnilo již tradiční a tentokrát dokonce jubilejní – dvacáté – setkání rodin v klášteře Božího Milosrdenství v Nových Hradech. Za pozornost stojí i rekordní účast. 18 rodin s celkem asi 50-ti dětmi zcela zaplnilo klášter a blízký penzion. Sešli se staří dobří známí a zároveň se, k naší radosti, vyskytly i nové tváře.

Ústřední postavou setkání byl kněz sale-

sián Ladislav Heryán. Přednesl přednášku na téma „Život milovaných Božích dětí“, to bylo i mottem celého víkendu. Přednáška byla velmi osobní a bezprostřední, čerpala přímo z bohatých životních zkušeností tohoto kněze a přítomně hluboce oslovila. Byla proložena

také písněmi za doprovodu kytary, což dodalo krásnou atmosféru. Mohli jsme si i zakoupit a nechat podepsat autorovu knihu „Exotem na této zemi“.

Program i téma pokračovalo odpoledním rodným výšlapem v Terezíně údolí, kde starší děti připravily zajímavá stanoviště s různými úkoly. K nejdobrodružnějším patřilo brodění zdejší divoké řeky a pravý rytířský souboj. Na závěr došlo i na pasování malých rytířů a oslavu u vodopádu.

Po večeri byl čas na adoraci, svátost smíření a probírání tématu ve skupinkách. Tyto diskuse umožňují účastníkům podělit se o své postřehy a inspirovat se ostatními.

V neděli byla krásná mše svatá s kázáním jáhna Pavla Poláčka, krátké zhodnocení víkendu a tradičně výborný oběd. Loučení je pak vždy velmi náročné hlavně pro děti, protože tu má už každé svoji partu vrstevníků.

Na závěr nezbyvá než poděkovat manželům Poláčkovým za zorganizování této milé akce. Odjžděli jsme odpočatí s klidem v srdcích a jistotou, že jsme všichni milované Boží děti.

-dcr-

V jednom květnovém sobotním dopoledni...

Co dělalo Diecézní centrum pro rodinu v květnu? Rozhodně nelenilo. Poprvé jsme v Českých Budějovicích zorganizovali setkání pro rozvedené, příp. znovu sezdané, které se už v minulosti v několika českých diecézích uskutečnilo...

Podle informací z těchto setkání se jednalo vždy o skupinku nepříliš velkou, diskuze neprobíhala nijak živě, účastníci zato ale se zájmem naslouchali. Nejinak tomu bylo také v Českých Budějovicích.

Organizačně bylo setkání ztíženo změnou místa konání; snad všichni zájemci komplikaci zvládli za pomoci plakátků a zaslaných mailů. Není to jen tak, vydat se na setkání rozvedených, přijít znovu do kontaktu se svou často skrývanou bolestí. Proto děkujeme všem zúčastněným za jejich odvahu i ochotu ke sdílení. Děkujeme i za článek, který jsme po akci obdrželi a který přinášíme i čtenářům Setkání. Zkrátka život není jednoduchý a je třeba, abychom v něm našli oporu při svém bloudění, pochybách i chybách. A kde bychom ji měli hledat jinde než v církvi...

Zaujala mě pozvánka na přednášku Mons. Aleše Opatrného a P. Stanislava Brožky na téma Rozvedení a znovu sezdaní, která se konala 13. května 2017 v Českých Budějovicích v prostorách děkanství. Osobně jsem prožila tento bolestivý životní krok. Brali jsme se velmi mladí, z veliké zamilovanosti

a s odhodláním snášet na společné cestě životem dobré i zlé. Jenže, bohužel, během života nás ovlivňovaly změny pracovního života, nemoci, módní vlny, kamarádi, chápání duchovního života, stres, nedostatek sil a energie dostát všem povinnostem jak uvnitř rodiny, tak na společenské úrovni a nakonec únik jednoho z partnerů ze začarovaného kruhu starostí o vlastní existenci, chod rodiny a výchovu dětí po 33 letech k alkoholu a jiné společnosti. Velmi mě potěšila snaha Mons. Opatrného pohlížet na tyto problémy v manželství ze širšího pohledu, než jak bylo dosud v církvi obvyklé. Je potřeba řešit každý případ individuálně, přivést účastníky k úvaze a pochopení, kde se stala chyba a zda by se ještě dalo něco v tomto rozhodnutí změnit a vzájemně si odpustit. Neboť vždy mají na krizi podíl oba partneři...

Účastníci přednášky byli různých věkových kategorií a cítila jsem po položení otázek velkou rozpačitost. Ono je totiž vždy velmi těžké otevřít své nitro a mluvit o citlivých záležitostech před blízkými, natož před cizími lidmi. Po skončení přednášky však dostali účastníci možnost individuálního pohovoru s Mons. Opatrným i s P. Brožkou.

Byla to taková první vlašťovka k tomuto velmi bolestnému tématu. Domnívám se, že bez ohledu na věk a dobu po rozvodu je třeba hovořit s duchovními, hledat klid v duši a sílu k odpuštění sobě i druhým. Těším se, že Mons. Opatrného opět pozvete do Českých Budějovic.

-dcr-

Den otců

Máme tu opět po roce Den otců, který připadá na třetí červnovou neděli; letos ho tedy slavíme 18. června.

Svátek pochází z Ameriky a svůj základ našel v nápadu Sonory Smart Doddové, která jeho zavedením vzdala hold svému otci, jenž po smrti své manželky pečoval sám o čtyři děti. Popularita svátku začala stoupat a v r. 1966 prezident Johnson potvrdil i oficiálně třetí červnovou neděli jako Den otců.

I u nás si pomalu zvykáme na oslavu tatínků. V roce 2007 zavedla Liga otevřených mužů (LOM) akci s názvem Tátafest, která svátek podporuje a která se koná v mnoha českých městech. Ředitel LOMu Martin Jára k tomu uvádí: „*Chceme upozornit na to, že otcové jsou důležití pro děti, rodiny i společnost. A že si zaslouží svůj svátek.*“

V našich kalendářích však uveden ještě není. I ženy, které pracují pro podporu rodiny, vnímají zavedení tohoto svátku pozitivně. Např. Rut Kolínská, prezidentka Síť mateřských center, bere každé zastavení v běhu všedních dnů jako příležitost k radosti a ocenění: „*Na Den matek (druhou neděli v květnu) zdůrazňujeme mateřskou roli matky, 1. června tradičně slavíme Den dětí a na tátu se zapomíná. Den otců otevírá přirozenou možnost pro matky připravit spolu s dětmi oslavu pro tátu.*“ Není ovšem nad to udělat oslavu doma, pořádně si užít, že patříme k sobě a každý má v rodině své místo. Vždyť táta je jistotou pro všechny její členy...

-dcr-

Ženou jihočeského regionu je Daniela Werbynská Laschová

Na jihu Čech se soutěž Žena regionu sice konala teprve podruhé, v celorepublikovém měřítku se ale jedná již o 8. ročník. Z šestnácti nominovaných žen získala 24. května 2017 nejvyšší ocenění v krajském kole Daniela Werbynská Laschová, ředitelka Farní charity Týn nad Vltavou a Charity Zlív. Blahopřejeme!

V Charitě působí Daniela Werbynská Laschová od povodní v roce 2002. Nejprve dva roky jako dobrovolnice, poté přijala v nově vznikající vltavotýnské Charitě místo ředitelky. A je jistě ředitelkou oblíbenou, o čemž svědčí to, že jí na cenu Žena regionu navrhli její podřízení. **Paní Werbynská Laschová, co pro Vás ocenění znamená?**

Nejvíce mne potěšil zájem zaměstnanců, kteří mne nominovali a tím mi vyjádřili velkou podporu a radost. Vůbec jsem neměla ponětí o jejich plánu a když jsem později četla, co o mě bylo napsáno... No nádhera. Ředitel moc často chváleni nejsou a když to pak udělají zaměstnanci... Co víc si přát? Velmi jim děkuji, že jsem mohla zažívat krásné zážitky při

předávání ceny a potom i přijímání gratulací od velké skupiny lidí, bylo to moc milé. Také jsem se při tom ohlédla zpátky a uvědomila si, co vše se mi povedlo...

Jak na cenu reagovali Vaši nejbližší?

Jsou pyšní a sdílejí se mnou radost. Manžel si kupuje nové sako, aby mi neudělal v senátu ostudu, syn se chlubí ve škole. Pracovníci jsou nadšení, že jsem vyhrála, dostala jsem dárek.

Pokračování na 13. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Animátorský kurz – Absolventi 2017

Animátorský kurz je čas pro získání nových zkušeností. Dozvěděla jsem se zde spoustu nových informací, měla jsem možnost nahlédnout na svět z nových úhlů pohledu a nesmím zapomenout, že to je příležitost získat množství nových přátelství. Po dlouhém a těžkém týdnu mi často přijde na mysl, že bych nejradši jela domů, vzkouzla do své postele a vylezla až druhý den; takové přání se ale málokdy vyplní. V ten moment, kdy mám nastoupit do autobusu, bych se nejraději otočila a zamířila k autobusu druhému, který by mě dovezl domů. To by ale byla ta největší chyba, doma bych byla sama a nic by se nedělo, což by jen vedlo ke špatné náladě.

To se na animátorech nemůže stát. Prostor na odpočívání je tu sice také, ale jsou i lepší věci. Mohla jsem se dozvídat nové věci, jak při jednotlivých přednáškách, tak při setkávání s přáteli, získala jsem nové zážitky při různých hrách a aktivitách, které byly pro nás připravené. Mimo získávání informací je zde ještě jedna věc, asi nejdůležitější – setkání Ježíšem. Modlitby osobní i společné; modlitby plné proseb, chval a díky...

Ivana Vozábalová

To, že jsem měl možnost absolvovat animátorský kurz, vnímám jako veliký dar a mož-

nost posunout se někam dál. Jsem opravdu rád, že tento kurz byl a jistě bude pro mě impulsem pro jakoukoliv činnost v naší farnosti. Kurz všem účastníkům nabízel po celou dobu kvalitní přednášky, které byly opravdu obohacující. Ovšem to není vše, v kurzu jsme se naučili také spoustu praktických věcí pro činnost ve farnostech. Například z metodiky her jsme si všichni jistě odnesli mnoho a budeme tyto zkušenosti moct využít v nejbližší

době. Zvláště musím ocenit tým, který se o nás opravdu vždy dobře staral a který nám také předával své bohaté zkušenosti.

A v neposlední řadě bych rád také zmínil fakt, že v rámci tohoto kurzu, který je nyní úspěšně za námi, vznikla nová skvělá parta lidí, která vytvořila společenství mladých, vnímající uprostřed Boha a náš svět chce udělat lepším a méně pasivním a to zvláště v našich farnostech.

Štěpán Mráz

Pokračování z 12. strany.

Na cenu Vás navrhli Vaši podřízení. Jaký je to pocit?

Ten nejlepší, úžasný! Ta nominace právě od zaměstnanců je víc, než celá výhra. Ten nápad, čas, který tomu věnovali, slova, která napsali. V charitě se cítím jako doma, je to pro mě rodina. S kolegyněmi toho hodně sdílíme společně - moc příjemný pocit.

Předávání proběhlo na Krajském úřadu Jihočeského kraje. Co Vás obzvláště potěšilo?

Ten zájem, atmosféra. Na předávání jsem šla nejistá, měla jsem trému. Po pár minutách se ale atmosféra uvolnila a cítila jsem se tam velmi dobře. Překvapil mne zájem o tuto akci - zástupci kraje, organizátoři, sponzoři, média... Vůbec jsem nečekala, že dostanu tolik darů. Nakonec jsem musela zavolat kamarádce, aby mi vše pomohla odnést.

Co Vám teď běží hlavou, na co myslíte?

Jsem ráda, že moje cesta vedla do Týna, našla jsem rodinu, Boha, hodně fajn lidí jsem potkala a stále potkávám. Jsem neskonale vděčná Mgr. Michaele Čermákové, která mi dala šanci a riskla to se mnou. Bohu díky. -vm-

Charita Kaplice – projekt „KLUBÍK 2017“

Charita Kaplice realizuje od ledna 2017 setkávání seniorů a osob se zdravotním postižením v rámci projektu „Klubík 2017“. Projekt je finančně podpořen z grantového programu Jihočeského kraje – Podpora služeb nedefinovaných v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a dále z finanční dotace města Velešín a Kaplice.

Aktivity „Klubíku“ budou probíhat po celý rok 2017 v klubovně městského domu na Strahovské ulici ve Velešíně, ve společenské místnosti DPS na Novohradské ulici v Kaplici a ve společenské místnosti DPS Blansko. „Klubík“ je doplňkovou činností Charitní pečovatelské služby a uskutečňuje se jednou za 14 dní v časové dotaci cca 2 hodiny na každém středisku. Doposud proběhly besedy na téma klamavá reklama e-shopů v médiích a vhodné pohybové aktivity seniorů, beseda s náčelníkem PČR v Kaplici (p. Griga) i ve Velešíně (p. Ottenschlöger), a přednáška o zdravém životním stylu seniorů se zdravotní sestrou p. Serafinovou na všech odděleních.

Do budoucna máme plánované další aktivity, např. přednášku s p. Beníškem o aktivizačních činnostech u seniorů, posezení s kapelou Libertinovi, kreativní činnosti, trénování motoriky a trénování paměti. V červnu proběhne rovněž slavnostní setkání seniorů a osob se zdravotním postižením v KIC Velešín, jeho součástí bude doprovodný program skupiny Ouježdanky a vystoupení dětí z tanečního souboru ZUŠ Velešín. *Kateřina Žižková*

Mariánská pobožnost v Domě sv. Františka

V pátek 12. května 2017 se konala na zahradě Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí májová pobožnost. Zúčastnilo se na 50 věřících.

Dnes již tradiční akci založil před deseti lety tehdejší správce farnosti Mons. Vlastimil Kročil, dnešní českobudějovický biskup. Tradice zůstala až do dnešních dnů, kdy se i nadále konají jednou měsíčně na zahradě v jednotlivých rodinách veselské farnosti mariánské pobožnosti. Těší nás, že do společenství veselské farnosti patří i náš Dům sv. Františka – chráněně bydlení.

„Počasí našemu setkání přálo. Přišli lidé z veselské farnosti, z Domu sv. Františka i z vedlejšího Centra sociálních služeb TEP,“

upřesnil P. Stanislav Brožka, duchovní správce farnosti Veselí nad Lužnicí a prezident Diecézní charity České Budějovice. Bohoslužbu, které P. Brožka předsedal, slavili přítomní věřící i se čtyřmi kněžími, kteří se sem přestěhovali z českobudějovického kněžského domova letos na jaře a našli zde domov.

Společně se všichni pomodlili růženec, slavili bohoslužbu a zazpívali mariánské litanie. Na závěr následovalo společné pohoštění a povídání.

Děkujeme všem, kteří pomohli setkání připravit a zorganizovat, přispěli občerstvením...

-vm-

Co nového v Domově klidného stáří v Pravětíně

Dne 26. května se konala v domově pro seniory v Pravětíně každoroční pouť k svátku sv. Zdislavy, patronky našeho domova. Dopoledne se konala mše sv.; poté se podával slavnostní oběd. Po něm probíhalo vystoupení dětského romského tanečního souboru, který vede zaměstnankyně Oblastní charity Vimperk Andrea Kavanová. Dětem se živě a energicky vystoupení velice povedlo a klienti byli nadšení. Poté jsme připravili promítání dokumentu o Boubínském pralese a na závěr nechybělo oblíbené posezení s harmonikou. Podávali jsme bohaté občerstvení a radovali se z toho, že klienti našeho domova prožili hezký den.

Dne 1. června 2017 jsme oslavili významný den naší klientky paní Marie Zochové, která se dožila neuvěřitelných 100 let. Přijela jí popřát rodina, gratulanti přinesli nádherné květiny, dárkové koše a krásný dort. Příbuzní nezapomněli ani na pohoštění pro ostatní obyvatele domova, kteří paní Zochové k jejím krásným narozeninám zazpívali několik písniček. Paní Zochová byla dojatá z dárků i z přání, pochut-

nala si na výborných zákuscích. Za celý domov jsme také naši milé pí Zochové popřáli a darovali jí 100 růží. Oslava proběhla v pohodovém a radostném duchu a my doufáme, že takových životních jubileí oslavíme v našem domově ještě více.

Helena Rejšková,

sociální pracovnice Oblastní charity Vimperk

Misijní pouť v Prachaticích

V duchu hesla „Misie včera a dnes“ proběhla ve čtvrtek 1. června 2017 v Prachaticích Misijní pouť, která byla vyvrcholením oslav 40. výročí kanonizace Jana Nepomuka Neumanna. Misijní úsilí „včera“ reprezentoval právě prachatický rodák a světec Jan Nepomuk Neumann, přičemž jeho „dnešními“ pokračovateli jsou Papežská misijní díla.

Hlavní program poutě se snažil propojit oba tyto světy a odehrával se v parku místního hospice, který rovněž nese Neumannovo jméno.

Akce se zúčastnilo na pět stovek dětí z jihočeských základních a mateřských škol, které putovaly po misijních stanovištích. Ocitly se ve fiktivní zemi Boa, jejíž poznávání a různé hry a úkoly pro ně připravili devětácti z táborové CZŠ Orbis Pictus.

Poutníci si na jednotlivých stanovištích mohli například vyřezat vlastní dřevěný knoflík pro štěstí, vyzkoušet si, jak se hraje na kachon, luštit šifrovaný vzkaz psaný tajným písmem a pokud už byli příliš unavení, mohli si odpočinout v Sedmém nebi. Když splnili všechny úkoly, čekala je audience u Královny země Boa.

Pouť zakončila ve 14 hodin mše sv. Hlavní celebrant, generální vikář českobudějovické diecéze Mons. David Henzl, ve svém kázání za pomoci dětí přemýšlel nad naším společným misijním posláním, jak ukazovat druhým na Ježíše. Především nám připomněl důležitost našeho osobního poznání, které předchází tomu, abychom o něm mohli lidem vyprávět a k lidem ho svými životy nést.

Svatý Jan Nepomuk Neumann v tomto duchu v Americe nejprve vytvořil katechismus a stavěl školy (je nazýván zakladatelem amerického školství). A stejně tak i kostely, aby se lidé měli kde k oslavě a setkání s Bohem scházet. Přesně to se děje v misiích i dnes, jen v jiné době, v jiných zemích a podmínkách... Během poutě bylo možné zúčastnit se dalších tvořivých aktivit, seznámit se s činností a materiály Papežských misijních děl, stejně jako podpořit projekty PMD prostřednictvím Misijního jarmarku.

V městském muzeu byla k vidění stálá expozice „Životní pouť sv. Jana N. Neumanna“ a život v 19. století.

Po celý den byl také otevřen kostel sv. Jakuba, v němž byly dopoledne slavnostně vyhlášeny výsledky výtvarného a literárního projektu „Světec Jan N. Neumann a jeho životní pouť“ spojené s vernisáží vystavených prací. Součástí bylo i krátké divadelní představení studentek pedagogické školy.

Veronika Pavlů,
asistentka národního ředitele PMD

Noční misijní klubko 12.-13. května 2017

Na setkání Misijních klubek se děti těší, ale na Noční misijní klubko zvlášť. To letošní bylo naplánované na pátek 12. května, v předvečer 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. A právě události ve Fatimě byly náplní našeho nočního klubka.

Děti se sešly v 18 hod. v klášteře. Nejprve připravovaly „misijní koláč“ na Misijní den dětí – zdobily a balily perníkové kytičky. Poté si – jako správní misionáři – připravily večeři: umyly brambory, zabalily je do alobalu a upekly v krbu.

Čekání na tmou – noční hra měla začít až za úplné tmy – dětem zpestřil napínavý a poutavý film. Při jeho sledování se venku spustila bouřka doprovázená vydatným deštěm, takže noční hra na zahradě nepřipadala v úvahu. Ale byla tu náhradní varianta – noční hra proběhne ve ztemnělých prostorách mateřské školy a bude to stejně napínavé jako venku.

V přízemí mateřské školy byly rozmístěny solární lampičky, u každé z nich byla v obálce schovaná část textu. Úkolem dětí bylo správně sestavit modlitbu, kterou naučil anděl fatimské děti. Děti byly rozděleny do čtyř skupin. Hledání lístků bylo dobrodružné, ale všechny skupiny to rychle zvládly. Následně vznikly čtyři varianty modlitby, takže děti s napětím očekávaly, která je ta správná.

Po přečtení modlitby se děti seznámily s událostmi ve Fatimě a se životními příběhy fatimských dětí. A následoval nejtěžší „noční“ úkol (bylo to již krátce před půlnocí). Děti měly objevit v neosvětleném kostele (mohly použít pouze solární lampičky) sochu Panny Marie Fatimské. Bylo to napínavé, někdo se trochu bál, ale ... podařilo se! U sochy Panny Marie děti objevily dárek, misijní růžence, protože Panna Maria nás přece vyzývá k pravidelné modlitbě růžence...

Po návratu z kostela děti podruhé večeřely a potom hup do spacáků...

Ráno (někteří chtěli vstávat již po šesté hodině...) se děti nasnídaly a shlédly kreslený příběh o fatimských dětech na TV Lux. Poté se s chutí chopily nových růženců k společné modlitbě za děti na celém světě. Na závěr setkání si společně zahrály různé hry a nastal čas vrátit se domů. Setkání se vydařilo a děti odcházely spokojené a obohacené o nové zážitky.

-cms-

Pojďte posílit modlitby za nová povolání

Od května do září se v českobudějovické diecézi koná první cyklus poutí za povolání a poutí rodin.

Na dubnovém plenárním sněmu českých a moravských biskupů zaznělo: „Rodina je naším bohatstvím.“ V dnešní době, kdy se manželství a rodiny zdají být ve vážné krizi, je potřeba posílit naše modlitby, aby byly ohnisky víry ve vyprahlé poušti a kolébkami nových povolání.

Poutě rodin začínají katechezí pro manžele a paralelním dětským programem. Nechybí modlitba růžence, příležitost k svátosti smíření a účastníci budou mít možnost seznámit se s Papežským misijním dílem dětí. Společná setkání rodin vrcholí mší svatou obětovanou za rodiny, novomanžele a snoubence.

Je obecně známo, že je i v naší diecézi velmi málo mladých mužů cítí povolání ke kněžství, jáhenství a řeholnímu životu. Chceme posílit modlitby věřících, aby povolání získali dostatek odvahy rozpoznat své poslání a hlavně se rozhodnout k rozhodnutí vykročit tímto výjimečným způsobem za Kristem.

Poutě za duchovní povolání začínají modlitbou rozjímavého růžence za nová duchovní povolání, ve kterém jsou při každém zrnku

růžence obsaženy biblické úryvky týkající se povolání učedníků. Při těchto poutích se také můžete seznámit s Papežským misijním dílem sv. apoštola Petra podporujícím povolání v misiích. Následující mše sv. pak bude vždy sloužena za nová duchovní povolání.

Hlavní celebranti poutí jsou střídavě Mons. Pavel Posád, pomocný biskup a biskupský vikář pro pastorační, P. Tomas van Zavrel, diecézní referent pro pastorační, a P. Pavel Němec, spirituál Biskupského gymnázia odpovědný za pastorační povolání v naší diecézi. -pmd-

Papežské misijní dílo sv. Petra a Biskupství českobudějovické vás zve na

Poutě za duchovní povolání

6. 5. Lomec 17⁰⁰

16.15 růžence za povolání
Celebruje otec Pavel Němec

13. 5. Sepekov 17⁰⁰

16.15 růžence za povolání
Celebruje otec Tomas van Zavrel

18. 5. Zlatá Koruna 17⁰⁰

16.30 růžence za povolání
Celebruje biskup Pavel Posád

17. 6. Horní Cerekev 18⁰⁰

17.30 růžence za povolání
Celebruje otec Tomas van Zavrel

2. 7. Drahov 10³⁰

Procesí z Veselí nad Lužnicí v 7.30
Celebruje otec Tomas van Zavrel

13. 7. Dobrá Voda 18⁰⁰

u Nových Hradů
17.00 eucharistická adorace
Celebruje otec Tomas van Zavrel

Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás!

O naší Práchni a medailce Panny Marie

Letos v dubnu požehnal P. Petr Koutský novou křížovou cestu v kostele sv. Klimenta na Práchni, kterou vytvořil ak. malíř Marek Hlaváč a na které se, stejně jako na novém oltáři instalovaném zde před dvěma lety, pan farář finančně podílel.

Obrazy i oltář jsou ztvárněné ikonograficky, dobře čitelné a srozumitelné. Kostelík, nejstarší v Čechách, který ukazuje na naše slovanské počátky, získal opět důstojnou tvář. U jeho zdi odpočívá Msgre Karel Fořt a nyní tam přibyla ještě jedna medailka.

Třicet let je tam pochovaná maminka mého spolužáka ze základní školy; zemřela, když jsme chodili do 1. třídy. Spolužák se vyučil svářečem, oženil se a žil v Sušici. Po dlouhé době jsme se zde také potkali před nemocnicí. On byl navštívit nemocného tatínka a já nemocnou babičku. Jeho otec za týden zemřel... Spolužák tuto smrt těžce nesl a tíha dopadla na celou jeho rodinu. O tři roky později jsme se potkali znovu - neměl kde spát a pomalu ani co jíst. Po neshodách s manželkou jí přenechal byt a protože nocoval po kamarádech a garážích, ztratil práci a nezvládal platit alimony. Občas jsme spolu jeli vlakem, když chodil po brigádách v lese. Věděla jsem, že jeho situace není dobrá a s tehdejšími (sušickými) knězem Tomášem van Závrem jsme se za něj modlili. Pak jednou přistoupil do vlaku a povídá: „Ahoj Jiří, rád tě vidím, právě jsem si odvázel smyčku z krku. Tam na Práchni já se prostě zabít nedokážu...“ A pak se ztratil.

Do Horažďovic přišly zprávy, že v afektu někoho zabil. Hledala jsem informace i mezi lidmi, s kterými se běžně nestýkám, ale nic. Nechala jsem za něj sloužit mši sv. a dál se modlila.

Letos v květnu na nádraží slyším známý hlas: „Ahoj, Jiřko.“ Stál tam Martin a usmíval se. „Ty žiješ?“ vypadlo ze mě... „Odseděl“ si dva roky za nelegální dovozy aut z Německa. Ve vězení mohl pracovat, prý i číst, měl co jíst a kde spát. Jistě to nebylo lehké, ale v jeho situaci určitá záchrana... Stačila jsem mu ještě říci, že jsem se za něj modlila a on z vděčnosti sundal medailku od kamarádky, která ho celou cestu doprovázela. Prý se ve vězení naučil dělat kříž a to mu zatím stačí.

Kdybych ho tenkrát vzala do kostela, nic by mu to neřikalo a možná by se i bránil, protože by mu Bůh i lidé připadali cizí. Ke mě cítil důvěru, probírali jsme zážitky ze školy, aby byl na chvíli myšlenkami jinde.

Asi proto, že - přestože jsem měla vždycky jedničky, díky víře a skautingu - mám v sobě cosi klukovského a divokého (když potřebuju něco vyřešit nebo být sama s Bohem, vezmu spacák i dnes a jdu „spát ven“), mám k takovým lidem blíž a oni ke mně. A také už vím, že člověka náročná období prostě potkají...

Medailku jsem donesla na Prácheň, aby náš kraj chránila. a zapálila dvě svíčky... -jp-

karmelitánské
nakladatelství

Karmelitánské knihkupectví v Českých Budějovicích se stěhuje

Knihkupectví v Kněžské ulici bude naposledy
otevřené **v sobotu 10. 6. (9-13 hod).**

Slavnostní otevření
nové prodejny v prostorách
Školských sester de Notre Dame
v ulici Na Sadech 19

proběhne ve čtvrtek
29. 6. v 10 hodin.

Stejně jako v Kněžské ulici, i zde najdete: knihy
z produkce Karmelitánského nakladatelství | tituly
dalších nakladatelů | mešní vína | liturgické potřeby
| klášterní produkty | ikony a jiné

www.kna.cz

www.ikarmel.cz

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Mons. ThLic. David Henzl oslaví 20. 6. 2017 své čtyřicáté narozeniny.

P. doc. Michal Kaplánek, SDB, Th.D. oslaví 14. 7. 2017 své padesáté páté narozeniny.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Mgr. Ján Augustin Grambal, OPraem. oslaví 15. 6. 2017 patnácté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Mikuláš Selvek, OPraem. oslaví 28. 6. 2017 patnácté výročí kněžského svěcení.

P. Ing. Mgr. Jiří Řehoř Žáček, OPraem. oslaví 28. 6. 2017 patnácté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Jindřich Jan N. Löffelmann, OPraem. oslaví 28. 6. 2017 patnácté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Ivo Prokop oslaví 29. 6. 2017 patnácté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Jiří Kalaš oslaví 29. 6. 2017 patnácté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Petr Misař oslaví 29. 6. 2017 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

R. D. Ing. Jan Mičánek oslaví 12. 7. 2017 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Josef Stolařík oslaví 27. 6.

2017 třicáté výročí kněžského svěcení.

Mons. Mgr. Pavel Posád oslaví 26. 6. 2017 čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

Mons. Mgr. Adolf Pintíř oslaví 2. 7. 2017 čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

P. Gabriel Jozef Labuda, OPraem. oslaví 18. 6. 2017 čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

R. D. Adolf Kubeš oslaví 24. 6. 2017 čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Josef Dominik Doubrava, OPraem. oslaví 24. 6. 2017 čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. František Hroznata Janoušek, OPraem. oslaví 24. 6. 2017 čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Karl Zaiser, OMI oslaví 29. 6. 2017 čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Hugo Josef Pitel, OPraem. zemřel 14. 5. 2017 v Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. Po zádušní mši sv. 20. 5. 2017 v kostele Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni, byl uložen do kněžské hrobky na hřbitově sv. Alžběty v Třeboni. *R. I. P. -acebb-*

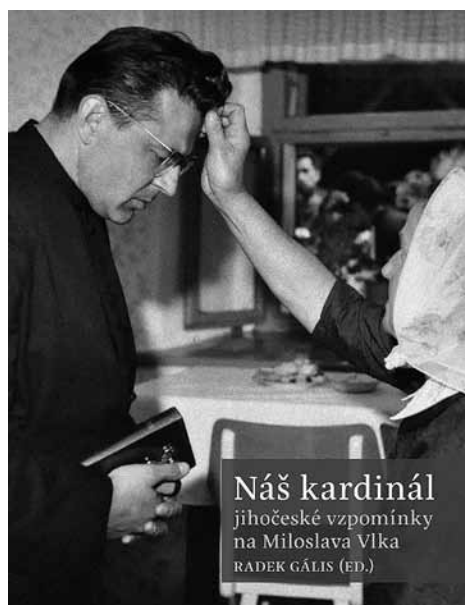
Náš kardinál - vzpomínková kniha

k nedožitým 85. narozeninám Mons. Miloslava Vlka

Kniha **Náš kardinál - jihočeské vzpomínky na Miloslava Vlka** obsahuje čtyři desítky příspěvků od pamětníků převážně z česko-budějovické diecéze, buď zaslaných poštou, nebo nahraných a novinářsky zpracovaných. Lidé vzpomínají na jeho mládí, studia, primici nebo výkon kněžského povolání v jejich

farnosti i později na biskupství. Vzpomínky jsou doplněny snímky z rodinných archivů, archivu bezpečnostních složek i z archivu kardinála Vlka. Unikátní je dopis se vzpomínkou na primici v Chyškách 30. června 1968. V knize najdete i dokument, jímž se jako biskup v roce 1990 obrátil na vysídlené diecézány, a dopis, jímž v roce 2012 podpořil studenty, organizující akci Komunisti nepatří ke kormidlu. Zbývající třetina knihy obsahuje poslední rozhovory, které s kardinálem vyšly od prosince 2016 do března 2017 v Deníku a Katolickém týdeníku, týkající se Diecézní charity České Budějovice, následků komunistické totality a osobnosti Josefa Hloucha. Závěr patří vyprávění blízkých přátel (jeho bývalý sekretář a současný ministr kultury Daniel Herman, biskup Václav Malý nebo Antonín Randa, ředitel organizace Cesta 121, pomáhající nemocným kněžím), i osobnímu vyznání kardinála ke krásné šumavské přírodě.

KNIHU SI MŮŽETE OBJEDNAT na adrese: Radek Gális, L. M. Pařízka 3, 370 01 České Budějovice, tel. 602 649 292, e-mail: ragal@seznam.cz, cena 250 Kč plus poštovné, osobní odběr možný.

Náš kardinál
jihočeské vzpomínky
na Miloslava Vlka
RADEK GÁLIS (ED.)

**karmelitánské
nakladatelství**

Kněžská 21, 370 01 České Budějovice
www.ikarmel.cz

**Od 12. 6. zavřeno z důvodu stěhování.
29.6. slavnostní otevření nové prodejny
Na Sadech 19, České Budějovice.**

Hana Pinknerová - Život v tempu andante

Autorka se s nadhledem středního věku dělí o vlastní zkušenosti a prožitky. Když svůj život prožíváme ve zrychleném tempu, zdaleka nestihneme prožít dar okamžiku.

brož., 108 s., 189 Kč

Kateřina Lachmanová - Síla přímlyvné modlitby 2. vyd.

Někdy se zdá, že modlitba za druhé je ta nejméně efektivní služba, jakou lze konat... Avšak v duchovní sféře je přímlyvná modlitba zbraní těžkého kalibru. Škoda ji nepoužívat.

brož., 116 s., 179 Kč

Ellias Vella - Na orlích křídlech. O modlitbě

Další kniha o modlitbě? Vždyť byly napsány už tisíce knih! Autorovým záměrem je předat zkušenosti s Ježíšem, „vtáhnout“ do nich, umožnit setkání s ním.

brož., 204 s., 269 Kč

Paul C. Vitz - Psychologie a kult „já“

Kniha je určena čtenářům, kteří se zajímají o kritiku současné psychologie. Autor vychází z vědeckých, filozofických, etických, ekonomických, sociálních a náboženských pozic.

brož., 252 s., 349 Kč

DOCAT - Sociální nauka církve pro mladé

DOCAT je srozumitelné přetlumočení nauky o společnosti a sociální nauky. Zvláště mladé lidi by mohl DOCAT pobídnout k tomu, aby si dokumenty přečetli celé a orientovali se ve svém životě podle principů pravdy, spravedlnosti a lásky.

váz., 320 s., 399 Kč

Vojtěch Kodet - Novéna k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Novéna vznikla jako modlitební pomůcka k oslavám 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Nabízí i text zásvětné modlitby s vysvětlením, jaký má smysl zasvěcovat se Panně Marii.

brož., 80 s., 59 Kč

WWW.IKARMEL.CZ

Radio Proglas

vyšlává na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nich Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také farnost sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou. Mši sv. odtud přenášíme pátou neděli v měsíci od 9.00.

* **Každý pátek** se můžete připojit k modlitbě Korunky k Božímu Milosrdenství po 15. hodině se společenstvím ze Slavkovic.

* **Antonín Pavluš**, muzikant, kapelník, záněšený zemědělec a myslivec, který se nesmazatelně zapsal do historie naší dechové hudby, oslavil 3. června sedmdesátku. Letos mu bude věnován i festival v Ratíškovicích, kde nebude chybět ani jeho **Mistříňanka**. Před dvěma roky vstoupil do síně slávy v pražském Kongresovém centru, kde převzal od Asociace trumpetistů ČR prestižní Cenu P. J. Vejvanovského. Asi málokdo ví, že jeho muzikantské začátky jsou spojené s jiným než dechovým nástrojem. O tom všem si budeme s Antonínem Pavlušem povídat v pořadu „Hrajte, kapely!“ ve čtvrtek 15. června v 16.55.

* **„Evropský den židovské kultury“** připomíná historii židovského národa a jeho náboženství. V ČR bude opět otevřeno mnoho synagog, hřbitovů a dalších památek s doprovodnými programy - tzv. den otevřených dveří. Více v Živě z Prahy v pátek 16. června v 9.30.

* **Josef Zíma**, legendární zpěvák, herec a moderátor letos v květnu oslavil 85. narozeniny. O životě, kterému dominovala hudba, o sportu, který byl jeho vášní, a o radosti, se kterou dodnes stojí na pódiu před svými posluchači, bude hovořit v pořadu Vítejte, senioři! Ve středu 21. června v 9.30.

* Hudební svět si letos připomíná 250. výročí úmrtí německého barokního skladatele **Georga Philippa Telemanna**. Jeho osobnost, život

a dílo nám v rámci týdeníku Oktáva přiblíží muzikoložka Jana Slimáčková v pátek 23. června v 16.55.

* **Sejdeme se před prázdninami** - společné setkání všech tří autorek Kafemlýnku nad tím, jak s dětmi prožít prázdniny - plány, tipy na akce, co s dětmi, když prší. V úterý 27. června v 9.30.

* **Dr. Eva Zálešáková** je nestorem pořadů Českého rozhlasu Hradec Králové. Pracovala zde téměř čtyřicet let jako redaktorka až do nedávna, kdy odešla do důchodu. Velmi dobře se vyzná v církevním prostředí, dlouhá léta spolupracovala s královéhradeckým biskupstvím a natočila nespočet velmi zajímavých pořadů z církevního prostředí. Náš pořad vám přiblíží její nesmírně bohatý profesní i soukromý život. V úterý 27. června ve 20.15.

* Ve středu 28. června v 9.30 v pořadu Vítejte, senioři! s Janou Beránkovou navštívíme Kongregaci Šedých sester sv. Františka, která vybudovala v Pyšelicích **Domov pro seniory s Alzheimerovou nemocí**. Pozveme vás i na Karlovarský filmový festival či ke sledování filmů na TV NOE.

* V závěru našich tipů bychom vás rádi pozvali ke sledování **živých studií**, která v prázdninovém čase nabízíme. Naši redaktori se vám pokusí zprostředkovat atmosféru z **Hradeckého slunovratu, Katolické charismatické konference** či **Dnů lidí dobré vůle**.

Přejeme požehnaný a příjemně prožitý letní čas! -sm-

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Liturgický kalendář 2018

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých diářů či biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období. Obsahuje modlitby na přímluvy evangelistů a popis metody lectio divina. Nechybí ani další informace, na které jste zvyklí z předešlých diářů. Brož., 64 s., 48 Kč

Evangelium na každý den 2018

Knížka kapesního formátu chce být každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen komentářem; jejich autorem na r. 2018 je papež František! Evangelium dne uvedeno v plném znění, nechybí odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne. Brož., 479 s., 99 Kč, vyjde 27. června

Lze zakoupit i s přenosným plastovým průhledným obalem za 20 Kč.

Anna Penna FSP - Moje první přijímání

Knížička je určena dětem, které přistupují poprvé k svatému přijímání. Může být použita jako drobná pomůcka k prožití jedinečné události jejich života a v dalších dnech jim tento okamžik připomenout a prohloubit ho. Brož., 16 s., 25 Kč

Jan Balík a kolektiv - Pojd' a následuj mě 2

Tuto knížku připravovali členové Sekce pro mládež ČBK několik let s cílem nabídnout jak společenstvím mládeže, tak i jednotlivcům materiál k prohloubení života z víry. Knížka umožňuje sestavit program setkání společenství mládeže na jeden rok a vydat se společně na dobrodružnou cestu životem z víry a radostného odhalování odpovědí na základní otázky člověka. 2. vydání, přepracované a rozšířené. 1. díl: brož., 160 s., 100 Kč
2. díl: brož., 200 s., 115 Kč

S Bohem na cestách. Modlitby nejen na prázdniny

Knížička obsahuje modlitby a zamýšlení pro dny volna, cestování, poznávání i na brigádu, žalmy pro různé příležitosti, originální litanie poutníka, blahoslavenství a běda turistů, prosby o dary Ducha sv. na dovolenou atd. Brož., 48 s., 35 Kč
Jako aplikace pro android zdarma ke stažení na Google play!

JIŘÍ ŠKOCH fotografie
BOHUSLAV REYNEK cliché verre

21. duben – 30. prosinec 2017
Muzeum fotografie a moderních obrazových médií
Jindřichův Hradec
Otevírací doba:
úterý až neděle / svátky
10.00 – 12.30, 13.00 – 17.00 h
www.mfmom.cz

Výročí Marie Terezie

Marii Terezii, jedinou skutečně vládnoucí královnou na českém trůně, si naše veřejnost připomíná hned z několika pohledů. Jednak je to pragmatická sankce, na jejímž právním základě nastoupila vládu, potom jsou to časté války, z nichž asi nejhorší byla ta „sedmiletá“, kdy nám definitivně prohrála Slezsko. Už daleko méně se vzpomíná, že za její vlády byla zavedena povinná školní docházka, z důvodu lepšího výběru daní vznikl tzv. tereziánský katastr nebo došlo, v rámci počínající státní centralizace, k sloučení české a rakouské kanceláře. Tím ovšem položila Marie Terezie základ k pozdějšímu rakousko-uherskému dualismu. Po selských bouřích vydala v roce 1775 robotní patent, který poskytoval poddaným určité úlevy. Asi jen málokdo ví, že právě za její vlády, po skončení sedmileté války, u nás začalo ve velké míře pěstování brambor, které z role krmiva pro dobytek nastoupily vítěznou cestu do českých kuchyní, bez ohledu na jejich sociální úroveň...

S osobností Marie Terezie je však spojena ještě další skutečnost a tou je osvícenství, jehož ideje ze šlechtických salónů protestantských zemí nastoupily vítěznou cestu na univerzity habsburské monarchie, tu pražskou Karlo-Ferdinandovu nevyjímaje. Osvícenství se u nás projevilo nejmarkantněji v nástupu teorie přirozeného práva, jehož rozšiřování aktivně napomáhal manžel Marie Terezie a současně římský císař František Štěpán Lotrinský. Prozatímní katedra přirozeného práva vznikla v Praze v roce 1748, dokonce 5 let před jejím založením na vídeňské univerzitě.

Ideje osvícenství a válečné poměry v monarchii byly také jednou z příčin pokračující centralizace a důrazného prosazování státní svrchovanosti dokonce i v církevní oblasti. Nikdo nepochybuje o tom, že Marie Terezie byla silně věřící ženou, manželkou a matkou, která se v osobním životě řídila nekompromisně zásadami katolické morálky. Ovšem jako panovnice, hrdá na svůj původ a stav, která cítila odpovědnost pouze před Bohem, neváhala v zájmu státu postupně rozšiřovat svoji svrchovanost i na církev. Na základě uplatňování teorie „placetum regium“ směly být např. papežské buly a další materiály uveřejňovány pouze s předchozím vládním svolením. Rovněž veškerý styk mezi duchovenstvem její monarchie a papežskou kurií se mohl vést pouze cestou příslušného zahraničního úřadu. Na druhé straně však její vláda přinesla do církevní oblasti i některá pozitiva. Roku 1777 bylo biskupství v Olomouci povýšeno na arcibiskupství a současně byla zřízena sufragánní biskupská stolice v Brně. Pro Moravu znamenala tato skutečnost veliké vítězství, neboť téměř po tisíci letech od dob slovanských věrozvěstů měla opět svou církevní metropoli.

Určité problémy, i když z celostátního pohledu marginální, přineslo rušení exemptních výsad některých církevních organizací. Tak např. v roce 1763 bylo zrušeno přímé podřízení Vyšehradské kapituly Svatému stolci nebo několik let před tím podobná skutečnost postihla benediktinský klášter v Břevnově. Napříště nebyli už tito „exempti“ vyňati z pravomoci pražského arcibiskupa a podřízení přímo Římu, ale byli římským verdiktem, se kterým Marie Terezie jako královna vyslovila souhlas, postaveni na roveň církevním institucím, které toto právo nepožívaly. V těchto událostech je možné spatřovat již počátek josefinského osvícenství, které - pokud se týká farností a diecézí - mělo své klady, ale pro život klášterních komunit obecně znamenalo poměrně dlouhé období nejistoty a v některých případech pak úplný konec.

Z událostí v církevní oblasti, které se odehrály v době panování Marie Terezie, stojí za zmínku ještě rušení vybraných církevních svátků a dopad zrušení jezuitského řádu na škol-

ství v habsburské monarchii. Že Marie Terezie omezila poutě, je obecně známá věc. Důvodem byla nejen zesilující státní centralizace, snaha kontrolovat pohyb obyvatelstva, ale také určitý morální aspekt. Byly totiž zakázány poutě spojené s přenocováním... Na papeži vymohla Marie Terezie zrušení celkem 24 církevních svátků. Jednalo se prakticky o všechny svátky svatých apoštolů, svátek sv. Josefa, sv. Anny, apod. A protože církevní svátky v té době nahrazovaly řádnou dovolenou, přišli obyvatelé monarchie z dnešního pohledu o tři týdny dovolené. Po pravdě je však třeba dodat, že současně s rušením svátků nařídila Marie Terezie, aby se v těchto dnech nesmělo robotovat!

V roce 1773 podlehl papež Klement XIV. tlaku některých evropských států, které spatřovaly obecného nepřítele v jezuitském řádu, a rozhodl se Tovaryšstvo Ježíšovo zrušit. V době zrušení měl řád v Zemích koruny České asi 1200 členů, kteří byli rozmístěni ve 32 kolejích. Zabezpečoval 20 středních škol, univerzity v Praze a Olomouci, apod. Mezi jezuity byli vynikající učenci, pedagogové a také obránci českého jazyka. Jenom namátkou můžeme vzpomenout historiky Františka Pelcla nebo Ignáce Cornovu, matematika Stanislava Vydru, který si pro své češství vysloužil přezdívku „cordatus Bohemus“ a mnohé další, z nichž poslední místo určitě nepatří Josefu Dobrovskému. Když byla v roce 1773 založena v Praze první vědecká akademie v habsburské monarchii, vidíme na její zakládací listině - vedle Josefa Dobrovského - ještě další čtyři podpisy bývalých jezuitů, a to Josefa Steplinga, Antonína Strnada, Leopolda Šeršnika a Jana Tesánka. Jména, která dnes většinou nikomu nic neříkají, i když např. díky P. Steplingovi byla z dědictví po jeho otci, pražském měšťanu, postavena roku 1751 hvězdárna v Klementinu, sídlu Karlo-Ferdinandovy univerzity.

„Sama kralovna ceduličku psala...“ zpívá se v oblíbené lidové písničce, dochované z doby Marie Terezie. A těch cedulíček bylo opravdu za jejího života hodně. Její korespondence, vedená většinou ve francouzštině, se dochovala v archivech na nejrůznějších místech Evropy. Je obrazem nejen doby, ale zejména své autorky, která se snažila být po celých 40 let na trůně nejen dobrou vladařkou, ale také manželkou, matkou, aby se nakonec stala „tchyní Evropy“. Za svého života porodila 16 a vychovala 10 dětí. Narodila se před 300 lety 13. května 1717, zemřela 26. listopadu 1780 v náručí svého syna císaře Josefa II. Krátce před smrtí se prý snažila povstat z křesla. Když ji její syn zachytil se slovy: „*Kam kráčí Vaše Veličenstvo?*“, odpověděla: „*K Tobě jdu, můj Bože...*“

Jan Kotous

Papežské misijní dílo dětí, Spolek Most České Budějovice
a Biskupství českobudějovické vás zvou na

POUTĚ RODIN

paralelní program pro rodiče a děti

*příležitost ke svátosti smíření
modlitba růžence*

mše svatá

*celebruje otec Tomas van Zavrel
se zvláštním důrazem na rodiny s dětmi
obětovaná za rodiny, novomanžele a snoubence*

6. května 2017 – Kájov

15.00 program | 17.00 mše svatá

1. července 2017 – Lomec

15.00 program | 17.00 mše svatá

2. září 2017 – Březnice

15.00 program | 17.00 mše svatá

3. září 2017 – Skočice

15.00 program | 17.00 mše svatá

10. září 2017 – Lomec

14.00 program | 15.00 mše svatá

16. září 2017 - Hory Matky Boží

15.00 program | 17.00 mše svatá